

Poslovni broj: St-630/2018

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

STEČAJNI VJEROVNIK: **JOSIP ŠARKO** iz Zagreba, M. Matošeca 12, Zagreb, zastupan po punomoćniku Mariju Boniću, odvjetniku u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 269g

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

e-komunikacija
punomoć u spisu

I. Stečajni vjerovnik Josip Šarko ovim putem predlaže da Naslovni sud, **po službenoj dužnosti**, temeljem članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona razriješi stečajnu upraviteljicu Mariju Vujčić Turkulin i imenuje novog stečajnog upravitelja koji će bez daljnjeg odgađanja provesti diobu i zaštititi novčana sredstva stečajne mase.

Članak 91. stavak 1. Stečajnog zakona upravo nepostupanje po nalogu suda izrijeком navodi kao osobito važan razlog za razrješenje, uz opći kriterij da stečajni upravitelj svoju dužnost mora obavljati uspješno. Budući da pojedini stečajni vjerovnik nije među osobama kojima je tom odredbom dano formalno pravo podnijeti prijedlog za razrješenje, ovaj podnesak predstavlja obrazloženu inicijativu Sudu da postupi po službenoj dužnosti. Podredno, ako Sud smatra potrebnim prethodno očitovanje vjerovnika, predlaže se odmah sazvati skupštinu vjerovnika s posebnom točkom dnevnog reda o razrješenju stečajne upraviteljice.

Ovdje nije riječ o nezadovoljstvu jednom pojedinačnom odlukom, već je problem u obrascu postupanja: rokovi se ne poštuju, dioba pravomoćno utvrđenih tražbina mjesecima se ne izvršava, višemilijunska novčana sredstva nisu pravodobno stavljena u funkciju stvaranja prihoda, a pojedine okolnosti glede izvještavanja, dostupnosti podataka i ranijih radnji upravljanja stečajnom masom zahtijevaju hitnu provjeru. Kada se sve te okolnosti promatraju zajedno, jasno je da je stečajna upraviteljica višekratno povrijedila svoju dužnost na štetu stečajnih vjerovnika.

II. Najizravniji razlog za razrješenje jest nepostupanje u roku određenom Zaključkom St-630/2018-441 od 14. rujna 2026. godine.

Tim je Zaključkom stečajna upraviteljica pozvana da se u roku od osam dana od objave na e-Oglasnoj ploči očituje na podnesak Josipa Šarka od 10. rujna 2026. i u istom roku dostavi daljnje prijedloge. Prema objavi na e-Oglasnoj ploči, na koju se vjerovnik poziva, rok je istekao 22. rujna 2026. godine.

Stečajna upraviteljica u svom naknadnom podnesku izrijekom piše da se očituje "u Zaključkom određenom roku". Međutim, sam podnesak nosi datum 25. rujna 2026., a elektronički je potpisan 29. rujna 2026. godine u 14:14 sati. Dakle, čak i kada bi se kao relevantan uzeo raniji datum naveden na podnesku, očitovanje je sastavljeno nakon isteka roka. Prema stanju e-Komunikacije na koje se vjerovnik poziva, podnesak je dostavljen 29. rujna 2026., kada je i elektronički potpisan, pa je za-kašnjenje još očitije.

III. Stečajna upraviteljica je već u podnesku od 16. lipnja 2026. navela da je, uz rezervaciju sredstava za osporenu tražbinu razlučne vjerovnice Ines Ljubičić, moguće u cijelosti namiriti vjerovnike drugog višeg isplatnog reda. Visoki trgovački sud je zatim u rješenju Pž-2851/2026-3 od 22. srpnja 2026. jasno naveo da parnični postupci u odnosu na osporenu tražbinu nisu razlog za odgodu namirenja vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene te da se za osporenu tražbinu odgovarajući iznos izdvaja.

Unatoč tome, krajem rujna 2026. stečajna upraviteljica ponovno navodi tek da su se, po njezinu mišljenju, "stvorile pretpostavke" za diobu i da će "posebnim podneskom" tek predložiti namirenje. Pa se postavlja jednostavno pitanje: ako je još 16. lipnja znala da se pravomoćno utvrđene tražbine mogu namiriti, a VTS je 22. srpnja dao upravo takvu uputu, zašto je krajem rujna dioba još uvijek neizvjesna?

U međuvremenu je postupak otišao u smjeru pozivanja vjerovnika nižih isplatnih redova, iako viši isplatni redovi prethodno nisu bili namireni, pa je VTS rješenjem od 22. srpnja 2026. takvu odluku ukinuo kao preuranjenu. Stečajni vjerovnik od osobe koja upravlja stečajnom masom očekuje da pravodobno predloži zakonit i provediv redoslijed diobe, osobito kada sama raspolaže podacima da za to postoje sredstva.

IV. Jednako ozbiljan problem predstavlja upravljanje novčanim sredstvima stečajne mase. Tek nakon što je Josip Šarko 10. rujna 2026. zatražio da se sredstva koja se ne isplaćuju barem oroče, stečajna upraviteljica je pribavila konkretne ponude banaka. Iz njezina vlastitog podneska proizlazi da je pribavila ponude Hrvatske poštanske banke d.d., Privredne banke Zagreb d.d. i Raiffeisenbank Austria d.d., da je HPB ponuda najpovoljnija te da sama predlaže oročiti 8.000.000,00 do 8.100.000,00 EUR na šest mjeseci.

U prilogu koji je sama dostavila HPB je već 15. rujna 2026. ponudio, među ostalim, 2,60 % godišnje za oročenje na šest mjeseci i 2,90 % za dvanaest mjeseci, za iznos do 9.500.000,00 EUR. Na samo 8.000.000,00 EUR kamata po stopi od 2,60 % za šest mjeseci iznosi približno 104.000,00 EUR bruto. Drugim riječima, svaki novi period pasivnosti ima vrlo konkretnu cijenu.

Problem je u tome što je stečajna upraviteljica tek sada pribavila ponude. Problem je što je do toga došlo tek nakon podneska jednog vjerovnika i nakon posebnog naloga suda, iako se višemilijunska sredstva u postupku nalaze dulje vrijeme. Članak 220. Stečajnog zakona izrijeком omogućuje donošenje odluke o pohrani i ulaganju novca stečajne mase, a ako odbor vjerovnika nije osnovan, odgovarajuću odluku može donijeti sud. Upravo stečajni upravitelj mora pravodobno otvoriti to pitanje i štititi masu od mjerljivog propuštenog prihoda, a ne čekati da ga na elementarno pitanje očuvanja vrijednosti sredstava upozorava vjerovnik.

Potpuno je nesporno da dugotrajno držanje višemilijunskog iznosa bez prinosa stvara mjerljiv propušteni prihod i realno umanjuje ekonomsku vrijednost mase. Sadašnja ponuda pokazuje da je riječ o iznosima reda veličine više od sto tisuća eura u samo šest mjeseci za 8 milijuna eura. Takav rizik upravljanja nije sitan propust.

V. Postoje i dodatne okolnosti koje Sud mora provjeriti prije nego što zaključi da se povjerenje u daljnje upravljanje stečajnom masom može održati. Prvo, članak 89. stavci 2. i 3. Stečajnog zakona obvezuju stečajnog upravitelja da najmanje jednom u tri mjeseca podnosi pisana izvješća o stanju stečajne mase i da se ta izvješća bez odgode objave na e-Oglasnoj ploči. Prema stanju javno dostupnih objava koje je podnositelj mogao pratiti, nije razvidan uredan kontinuitet takvih tromjesečnih izvješća. Stoga se predlaže da Sud bez odgode utvrdi datume svih podnesenih i objavljenih izvješća. Ako se potvrdi da izvješća nisu podnošena ili objavljivana u propisanim rokovima, riječ je o zasebnom i vrlo konkretnom propustu u obavljanju dužnosti.

Drugo, podnositelj je uočio da punomoćnik razlučne vjerovnice u pojedinim podnescima raspolaže podacima za koje podnositelj tvrdi da potječu iz njegovih prijava ili podnesaka koji u relevantnom trenutku nisu bili javno objavljeni. Podnositelj ovdje ne prejudicira tko je takve podatke eventualno dostavio. Ali upravo zato traži provjeru: kada je pojedini dokument zaprimljen, kome je i kada dostavljen ili omogućen uvid te jesu li svi sudionici imali jednak pristup. Ako bi se utvrdilo selektivno ili preuranjeno raspolaganje nejavnim podacima, to bi objektivno predstavljalo ozbiljan problem povjerenja i jednakosti sudionika postupka.

Treće, u ranijoj fazi postupka korištena je procjena vještaka Zorana Zebe od približno 5,6 milijuna EUR, dok su u spisu postojali pokazatelji tržišnog interesa znatno više vrijednosti, uključujući pismo namjere kupca na 10.321.500,00 EUR. Nekretnine su naposljetku prodane za višemilijunski iznos iznad procijenjene vrijednosti. Sama ta razlika ne dokazuje nepravilnost, ali zahtijeva jasno objašnjenje uloge stečajne upraviteljice: koje je tržišne podatke imala, što je dostavljeno vještaku, kako je procjena korištena i koje su mjere poduzete da stečajna masa ne bude izložena riziku prodaje po bitno nižoj vrijednosti.

Četvrto, podnositelj navodi da je imenovanje stečajne upraviteljice bilo povezano s prijedlogom tadašnjeg vjerovnika Petra Pripuza, čija je tražbina kasnije postala središnji predmet osporavanja. S

obzirom na pravila o izboru stečajnih upravitelja i kasniji razvoj ovog predmeta, predlaže se da Sud u spisu izrijekom utvrdi i učini provjerljivim način njezina izbora i imenovanja, eventualnu primijenjenu iznimku od slučajnog odabira te razloge za takav način imenovanja. U kombinaciji s ostalim okolnostima, i ta činjenica može biti relevantna za objektivno povjerenje u neutralno upravljanje masom.

VI. Stečajni upravitelj nije pasivni promatrač koji čeka da ga vjerovnik ili sud upozori na svaku pojedinu radnju. On upravlja tuđom imovinom, dužan je štititi vrijednost mase, pravodobno pripremiti diobu, izvještavati sud i vjerovnike te postupati po nalogima suda. U ovom predmetu ključne radnje - pitanje isplate pravomoćnih vjerovnika i pitanje oročenja višemilijunskog iznosa - pokrenute su ili ubrzane tek nakon podnesaka vjerovnika, odluka VTS-a i posebnih naloga suda.

Zbog toga stečajni vjerovnik smatra da su se kumulativno ostvarile okolnosti iz članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona za postupanje Suda po službenoj dužnosti. Razrješenje se ne traži kao sankcija niti zbog osobnog sukoba, nego zato što se u predmetu još uvijek upravlja iznimno vrijednom stečajnom masom i više nema prostora za daljnje kašnjenje, reaktivno postupanje i nejasnoće u pogledu izvršenja naloga i zaštite sredstava.

VII. Slijedom navedenoga, stečajni vjerovnik Josip Šarko predlaže da Naslovni sud:

1. po službenoj dužnosti, temeljem članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona, razriješi Mariju Vujčić Turkulin dužnosti stečajne upraviteljice i bez odgode imenuje novog stečajnog upravitelja;
2. neovisno o odluci o razrješenju, odmah provede nadzor iz članka 90. Stečajnog zakona i utvrdi razloge nepostupanja u roku iz Zaključka St-630/2018-441, uz primjenu zakonom dopuštenih nadzornih mjera ako utvrdi da su za njih ispunjene pretpostavke;
3. naloži dostavu pregleda svih tromjesečnih izvješća o stanju stečajne mase iz članka 89. stavka 2. i 3. Stečajnog zakona, s datumima podnošenja i objave, te bez odgode objavi svako izvješće koje nije uredno objavljeno;
4. bez odgode odluči o oročenju odnosno drugom sigurnom kamatonosnom plasmanu onog dijela novčanih sredstava koji nije potreban za neposrednu diobu, vodeći računa o već prijavljenim bankovnim ponudama;
5. odmah provede uputu VTS RH iz rješenja PŽ-2851/2026-3 i osigura namirenje pravomoćno utvrđenih tražbina viših isplatnih redova, uz izdvajanje potrebnog iznosa za osporenu tražbinu, tako da ovaj prijedlog za razrješenje ni na koji način ne postane novi razlog za odgađanje diobe;
6. provjeri evidenciju dostave i pristupa nejavnim podnescima i prijavama u spisu te način izbora i imenovanja stečajne upraviteljice, kao i okolnosti korištenja ranije procjene vrijednosti nekretnina, u opsegu potrebnom za ocjenu postojanja drugih važnih razloga iz članka 91. stavka 1. Stečajnog zakona;
7. podredno, ako Sud ne razriješi stečajnu upraviteljicu po službenoj dužnosti, odmah sazove skupštinu vjerovnika s točkama dnevnog reda: razrješenje stečajne upraviteljice, izbor odnosno imenovanje novog upravitelja u skladu sa zakonom, hitna dioba pravomoćno utvrđenih tražbina i odluka o ulaganju preostalih sredstava stečajne mase.

O tom prijedlogu potrebno je odlučiti hitno. Svaki novi tjedan u kojem se ne provede dioba niti osigura prinos na sredstva koja moraju ostati u masi stvara dodatni, mjerljiv ekonomski gubitak i produbljuje upravo problem zbog kojega se ovaj podnesak podnosi.

U Zagrebu, 1. listopada 2026. godine

Josip Šarko
po punomoćniku
Mario Bonić, odvjetnik

MARIO
O
BONIĆ

Digitally
signed by
MARIO BONIĆ
Date:
2026.10.05
10:50:34 +02'00'